

TAN DIFÍCIL D'EXPLICAR... I DE CREURE

Cimera a Nova Delhi del BRICS

Intentar explicar què és i què vol el grup polític-financer anomenat amb l'acrònim BRICS resulta tan complicat com fer una demostració pràctica de la Santíssima Trinitat. Hi ha, en el plantejament, molta contradicció i probablement també molta contraindicació.

A manera de presentació, es diu que el BRICS està format per països econòmicament emergents. Entre els membres, però: Rússia o Xina o Aràbia Saudita o els Emirats Àrabs... i qualsevol diria que la Xina o Rússia, d'emergents, en tenen ben poc —més aviat se'ls veu revinguts, amb la creixença ja feta. Posteriorment, es van anar incorporant estats, com Iran o Cuba, que, per diversos factors (casualment, la majoria acaben apuntant la Casa Blanca), precisament no mostren una estabili-

tat política ni social massa reeixida. Es diu també que els estats membres busquen la col·laboració entre ells i mantenir certa distància amb el món occidental, quan, en la realitat, la majoria d'aquests països estan enfrontats directament, no solament per la dialèctica política, sinó per guerres tan reals com les del Golf. A la reunió de Nova Delhi, per exemple, ningú no va parlar dels houthis, però resulta que aquests senyors estan fent la punyeta a les exportacions saudites, alhora que afavoreixen Iran.

El més llaminer, però, del BRICS és que vol lluitar per la pau mundial, quan pràcticament tots els membres estan involucrats en un o altre conflicte armat actual i, sovint, l'enfrontament és directe. Què és, aleshores, el BRICS? El

pare, el fill o el colom? Què o qui els va portar a aquesta unió abocada al fracàs des del dia de constituir-se?

La quimera política internacional, tots la coneixem. No hi ha organisme nacional, internacional o mundial lliure de dubtes envers els seus plantejaments inicials, transparents, creïbles i lliures de sospita. No cal augmentar el dispendi econòmic i moral amb noves institucions que no aguanten ni la seva primera lectura fundacional.

El BRICS és una cortina més de fum, maldestre i inútil, com ho és la Trinitat que ens van voler inculcar a l'escola del nacionalcatolicisme, malgrat els mateixos mestres no l'entenien; el mateix que els passa als diplomàtics que escalfen cadira, mentre els expliquen la religió de l'entesa humana.

